

Учествовао је у свим ратовима, вођеним од 1876, 1885-1888.године. Био је у разним гарнизонима наразним положајима, редовно напредовао. Његове старешине су записале: „Засђује потпуне похвале“. По завршетку тих ратова завршио је генералштабну школу. Био је извесно време и професор у Војној академији, да би већ почетком овог века (1903.) командовао дивизијом. Годину дана касније одликован је Карађорђевом звездом (тек уведеном) и орденом белог орла.

Блистава каријера почење. Командује дивизијама, а већ 1908.године је министар војни. (Начелник Генералштаба био је Радомир Путник). Министар војни биће и касније, непосредно пред балканске ратове (1911.). На овој дужности наследио је Радомира Путника.

У српско-турски рат Степа је ушао као генерал, командант Друге армије.Учествовао је у свим ратовима од 1912.године до завршетка Првог светског рата. Провео је у ратовима пуних 11.година. Без иједног дана боловања!

Друга армија одиграла је историјску улогу и касније. Она је ушла у Једрене, које је ослободила од Турака. Тада се нашим трупима предало 420 официра и 17.000 војника. Али, ускоро Бугари крше споразум и избија српско-бугарски рат. И тај рат је српска војска окончала успешно.

Највећи успех постигао је Степа као командант у чувеној Бици на Церу, када је до ногу потукао надмоћнију аустроугарску војску под командом Поћорека. Победа је одјекнула у целом цвету и скренула пажњу на нас. Венцу славних битака и победа додао је и Колубарску битку. После Цера, Степа добија највиши војни чин – војвода!

А затим је дошло до повлачења преко албанских гудура, прелазак на Крф и даље – у Солун.

Његова Друга армија, којом је командовао и на Солунском фронту, понела је главни терет. Степа је и ту испољио све изванредне командне врлине. Задатак је успешно обављен. Нов велики успех, светских размера.

Врховна команда одредила је да Друга армија иде у Сарајево; за ослобођење Босне и Херцеговине. И Степа је победоносно ушао у Сарајево, где су српској војсци приређене овације.

Крајем 1919.године престала је његова блистава активна војна служба у којој је био 43 године.

Војвода Степа Степановић је носилац свих највиших војних и других одликовања.

Биографи су забележили: добар говорник а још бољи предавач; племенит, ретко честит, чврстог карактера, војник од главе до пете, строг али правичан, врло скроман, волео је природу, цвеће и животиње...

Умро је 27.априла 1929.године у 73.години и сахрањен је у Чачку где је претходно себи направио гробницу, украсивши је елементима оруђа са бојишта. Сахрани је присуствовао краљ Александар, одавши последњу почит свом ратном војсковођи и другу.

Нека му је вечна слава и велико ХВАЛА!!!

**Милена Харамбашић,
генерални секретар Савеза**

